

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 28. LÖSNUMMER 10 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 23 DECEMBER, 1920. LÖSNUMMER 10 CENTS. No. 52.

Gesällen Arfeldt.

Detta år, såsom angifvet, en jubelrättelse från min barndom, men innan jag talar om hvad som hände denna jul, måste jag tala om hufvudpersonen i händelseförloppet.

Det var tidigt på våren, strax efter löslösningen, som Arfeldt kom till mitt hem. Jag minns det så väl, ty det var den våren, som jag åkt på de flakarne, som strölat i plurret och fått så mycket smörj af pappa, att mamma nog gret, när hon badade mig. Och det var en af de följande dagarne, som moster Elaine kom in från bryggstugan och talade om, att det kommit en ny bokbindaresgåll till gården. Vi fingo alla ut och beskådade honom. Han var norsk till börd och hette Arfeldt. Han hade en spetsig, rödgrodnäs på sig, ett ungt men utmärkt ansikte, en förfärligt lång hals, som frånvaror af krage kom att synas ännu längre, och han hade en klump midt på halsen, som butiksförkären sade, att man kallade adamsäpple. Hans kläder voro trasiga, skjortan var smutslig, och tårna stökte fram som fjäder ur skorrens krokodillap. Jag tyckte, att han såg lustig ut, och jag skrattade åt Arfeldt. Hvilket jag sedan bad Gud om förlåtelse för.

Nu var det så, att Nylotte Nordström, som kallades sålunda, därför att han aldrig ens så som full till erkännas, att han var en drinkare, hade arbetat i bokbindarier under det senaste halffåret. Men kort innan Arfeldt kom, hade han "blött grett & grånt", som mormor sade. Han hade grålat med pappa, fastän pappa alltid var snäll mot honom, och han hade svurit öfver maten, fast mamma lagade den bästa mat i världen. Och han hade blifvit afskedad, så att Arfeldt fick platsen i hans ställe.

Gesällen Arfeldt var en lustig flur. Han skämtade om allt i lifvet, till och med om sina olyckor. Hans första ord till mig var en fråga, om jag ville byta byxor med honom. "Minna bröller!" den mormon sedan. "Pastor Olson klädde upp honom sedan. Men han omvände honom inte. Pastor Olson var en egenomlig prest. Han brydde sig aldrig om att omvända folk. Han var bara snäll emot dem.

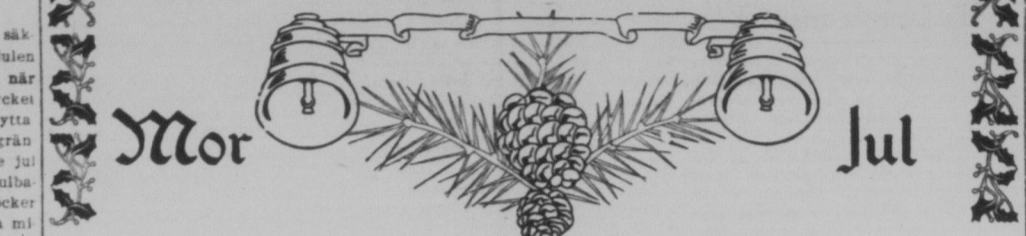
Arfeldt hade varit sjöman, och han berättade många underliga och fantastiska historier från lifvet ombord och i främmande hamnar, medan han arbetade, och butiksförkären, tant Anna, och jag lyssnade till honom. Han var den märkligaste berättare, jag någonsin lyssnat till, och jag som med tiden uti tyckte mycket om honom. På den tiden trodde jag dock med de stora, att han låg som ett ägg i världen, och jag hade ännu varit ute i världen och funnit, att det inte finnes någonting, som man inte kan tro.

Inland fick jag nå och hemta ett glas vatten åt Arfeldt. När han fått det, formade han tungan till en stuprännare och stälpte ner hela glasat på en gång utan att svälja. När jag frågade de stora, hvarför han gjorde så, svarade de, att det var därför, att han varit drinkare. Det är så tyllhunderne dricka brännvin, sade de.

Liksom alla andra, som voro i farstjenst, hade emellertid Arfeldt till lofvat att helt afhålla sig från starka drycker under den tid han stades hos oss. Och märkligt nog, för alla de frögniga gesällen, som tjänade sin tid hemma, var det heller ingen, som bröt sitt löfte—sådan makt hade far öfver människor. Men det var heller ingen, som reformerade för lifvet. När de inte kunde hålla sig uppe längre gingo de sin väg. Vi trodde dock, att det skulle bli annorlunda med Arfeldt. Han syntes njuta af det sunda lifvet i vårt soliga och lyckliga hem och sade ofta, att han ville stanna för alltid. Och jag åttårningen, som fattat ett nästan passionerat tryck för gesällen, glädde mig därtill. Därför var hans sorgliga öde den påföljande julen en sådan schock för mig, att jag minnes den julen bäst af alla min barndoms jular.

Sommaren hade gått, och dess fruktighet i lek och lust bland träd och blommar vid "Lofsejns" vatten var till ånda. Hosten med dess färprak, dess rena luft och dess lugna solvar hörd afven den till det flydda. November somnade hade redan spridd det första kanten öfver jordens vinterbede det söndagen, då jag fick den första kända nigen af att julen näskades. Den söndagen af kyrkan gingo två prester för attness, och de hade skjortan utända på byxorna, och utända på byxorna utända en mätta med hal för svulstigt och ett guldbrätt på ryggen. När jag såg det svarta jag åt det inte var långt till jul i den granstämman var jag till för att panna oss och, att vi skulle klada oss i tvärtvits pyntad till Jesus barnet kom. När jag sedan vid busända den förde familjen släpka.

"Gode god för dig han träder som en vitt vittone opp."

Av Oscar Stjerne.

Nej, som i gångna tider vår jul oss möter än en gång med snöig mark, med bjällersång, med köld, så kinden svider!

Med roliga små slarvar som dra sin gran mot stugor grå och sätta kärvar upp åt små, åt snattande små sparvar.

Med folk, som muntert knogar med våra bördor hemmets led i vinterkällens stjärnefred kring rinfrostklädda skogar.

Med ljus, som vänligt glimma, med tal om jul och hem och härd i vintermattens tysta värld bak frusna rutors immor.

Då tycka vi oss råka de svunna års mor jul på nytt — om allt som hänt då ären flytt vi mycket ha att språka.

Då viska vi förtroligt om barndomsärens lek och fröjd — mor jul hon lyssnar glad och nöjd och småler mot oss soligt.

Vi bikta mängdet minne från levnadskampens bittra år: ack, livets slog med sorg, vars år är svida djupt därinne.

I snyfta: allt var villu, i kris gick allt vi vackrast drömt! — Mor jul oss klappar modersomt och småler allt och stilla.

God jul och Gott nytt år.

"Om jag någonsin skulle sjunka så djupt som Arfeldt, skulle jag åtminstone kasta bort flaskan, innan jag låde mig åt det. Jag skulle inte vilja, att det skulle stå i VermlandsTidningen om mig, att jag dött med en halftömm brännvinsbutelj i rockfickan."

"Den gammaltråka ungen gör mig gråtkråk med sina funderingar," sade pappa. "Hans ord och utprägadt: 'Lade ådagalaget en sista gnista af det snilla och den kraft, som i ofta spätt hos honom. Så mycket hemskare ödde sig hans affär i ljuset därtill. Vi sto vår gröt och vår luffsk stullitrande och nedstämde, förutom tant Anna, som brustit i gråt och gått till ett rum. Och jag minns, att pappa ret, när han läste julevangeliet efter det."

Men när den stora klädgruppen med mjuklappspaketen bars in och far började ropa upp namnen, var det förvånande inte möjligt för en åttåring att ägga blick på glädjen. Om jag gret, när kvällen, var det säkert inte af sorg öfver Arfeldt, utan hellre af pur förtjusning öfver all den härlighet, som bjög till mig och sade:

"Tag dig till vara, min posse, om någon kommer bort från Gud, att du aktar på den besökessens stund. Gör du inte det, förtom du lika litet som Arfeldt att undfyr ditt öde. Om Arfeldt hade besökt af Guds Ande och skattat åt sitt kött i förhållande, torde han visserligen varit ut och supit och rullat vid det här laget, men han hade säkerligen lekt legat ett lik med 28-de och 29-de Nyarsvaka hålles i kyrkan sista dagen på gamla året med bråk och buller på kvällen. Kaffe med tillbehör kommer då att serveras. Nyårsdagen på kvällen håller församlingen sitt årsmöte. Söndagen den 27 jan 1921 hålles möte i Wolverton skolan kl. 2 e. m., och på kvällen kl. 7:30 i kyrkan. Första veckan i januari hålles möten varje dag, på tid och plats som kommer att annonseras senare. Till alla dessa möten hålls vi vårt skandinaviska folk hjärtligt välkomna. En god jul tillönskar alla bekanta — P. M. Meyer.

På grund af de låga priserna är skörden i U. S. detta år värd \$5,000, 000 mindre än förlidet år, fastän skörden är för mycket större.

Faekföreningen vid C. N. R. har meddelat sin strelse, att de ännu hjälpa sina stråkande kamrater inom stålindustrien i Sydney, N. S.

Förslaget att beragna den federala reservvårdens U. S. vinster såsom åka till farmare godhändes f. v. af Edmund Platt, vice guvernör för sagan nämnd.

Det treårigt flottbyggnadsprogram, Hall Förenta Staterna ej inträder i nationernas förbund, förordades f. v. af kongressledaren Daniels i hans årsrapport till president Wilson.

Nytt från Winnipeg

En häftig vindstorm svepte f. v. öfver staden. Tjugo stycken spårvarv åfvingo sina dörrar avallina.

Syaktlöser, som hölls i torsdags i missionskyrkan af den yngre svårförningen, var lyckad och inbrakte omkring \$200.

Bibliska föredrag på engelska hålles af P. E. Linder om söndagen den 23 dec. kl. 3 och 8 e. m. i Morrow Hall Elmwood.

Kvargjörd vid S. F. S. T. s. basar lutherska kyrkan blev en vit barn-dräkt, som nu kan avhåntas på denna tidnings kontor.

För att fira julen i Sverige avreste f. v. Aug. Andersson från Scottsguard, Sask. Billethen köpte han hos P. M. Dahls Steamship Agency, och konat f. v. till New York.

Mrs. Gust Peterson Teulon, Man. och dottern Mrs. Morgan från Winnipeg avreste f. v. till New York för att hälsa på släktingar.

På julebesök till Bock, Minn. avreste f. v. brodern Pete och Albin Lidfors från Scottsguard, Sask. Under vistelsen här tittade de även in till oss.

En operation undergick f. v. i Mayo Brothers' Hospital i Rochester, Minn., som mästare skada bild och vis på alla som sker och händer.

Den tanke, ni trott jordad, — ert slagna mod, ert framtidshopp i blom och barn skall spira opp när tiden är fullbordad!

Julgransdansen ser jag julgrans barn i alla land, som barn vi fröjd gå hand i hand kring Livets träd — då ler jag.

Jag ler som den, som levat när skelen gått med ån och sus, som sett hur liv ur mull och grus mot högre ljus sig trevat. —

Det är mor jul som talar, När smärtan svider i det bröst, vad ljudlytt tröst i moderns röst, hur varje ord hugsvalar!

När julens träd hon tändes som barn vi le med våra barn mot grönska, ljus och glittringar, mot drömmens morgonljugan.

Söndagskvällen. Måndagen den 27 dec, alltså tredjedag jul, bliver en barnens söndagskväll, som hålles uti svenska missionskyrkan i Tyndall, Man. Med början kl. 7:30 e. m. Alla åro hjärtligt välkomna.

A. J. Peterson.

Avilden åldring, Mr. Nils Arvidson, n av de tidigare nybyggarna i Bergland, Ont., avled därtades i sitt hem den 11 december 80 år gammal. Mr. Arvidson var född i Kinnared, Hallands län, Sverige, och kom till Canada 1889 i sällskap med Mr. John Hallonkvist, då han var till Sverige på besök. Mr. Arvidson bosatte sig först i Stockholm, Sask. där han var några år, och under de senaste åren har han varit bosatt i Bergland, Ont. Mr. Arvidson har den mesta tiden levat ensam såsom en erem, och vid flera tillfällen andags han vara nästan helt öfverblindad till sitt sinne. Det är oss icke känt, om han äger några släktingar i detta land.

Skand, baptistkyrkan i Wadena, Sask. Vi komma här att hålla julotta, den börjar kl. 6 på julemorgonen. Som det är fullmånat är i julen förväntat vi — om värdet blir vackert — härligt månskens, så att de som har kortare eller längre väg att gå, icke behöver vandra i mörkert, till den bitida gudstjänsten. Barnens, julaffär hålles på kvällen samma dag kl. 8. Annandag jul som söndag hålles möte hos familjen Walster's 14 ml nordväst om Wadena kl. 1 e. m. och på kvällen kl. 7:30 i kyrkan i staden. Måndagen den 27 annar underkändt fara till Kansas för att där hålla möten den 28-de och 29-de. Nyarsvaka hålles i kyrkan sista dagen på gamla året med bråk och buller på kvällen. Kaffe med tillbehör kommer då att serveras. Nyårsdagen på kvällen håller församlingen sitt årsmöte. Söndagen den 27 jan 1921 hålles möte i Wolverton skolan kl. 2 e. m., och på kvällen kl. 7:30 i kyrkan. Första veckan i januari hålles möten varje dag, på tid och plats som kommer att annonseras senare. Till alla dessa möten hålls vi vårt skandinaviska folk hjärtligt välkomna. En god jul tillönskar alla bekanta — P. M. Meyer.

På grund af de låga priserna är skörden i U. S. detta år värd \$5,000, 000 mindre än förlidet år, fastän skörden är för mycket större.

Faekföreningen vid C. N. R. har meddelat sin strelse, att de ännu hjälpa sina stråkande kamrater inom stålindustrien i Sydney, N. S.

Förslaget att beragna den federala reservvårdens U. S. vinster såsom åka till farmare godhändes f. v. af Edmund Platt, vice guvernör för sagan nämnd.

Det treårigt flottbyggnadsprogram, Hall Förenta Staterna ej inträder i nationernas förbund, förordades f. v. af kongressledaren Daniels i hans årsrapport till president Wilson.

Winnipeg teatern bjuder denna vecka på "Mamselle", i vilken de flesta af medlemmarna i Winnipeg Permanent Players uppträder. Häftiga stycket är en modist af fransk börd vid namn Toibette och naturligtvis handlar pjesen om svartjuka och kärlek samt är synnerligen intressant och roande.

Jordhävningar längs Anderna i Argentina förstörde f. v. flera städer. Det är den värsta jordhävningen, som ägt rum sedan 1869, då halva staden Mendoza lades i grus.

Bethlehem stålbolaget meddelade f. v., att de komma att vägra att sälja fabrikerat stål till kontraktörer i New York och Philadelphia distrikten för att uppföra byggnader för "union shop" basis.